

den væsentligste Forandring. Der er ganske vist foregaaet adskillige mere formelle Forandringer i Forslaget deroppe og tillige enkelte Forandringer, som gaa ud paa bedre at sikre, at Arveafgiften indkommer, men Hovedforandringen er den, jeg har nævnt. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, mener jeg, at det er fuldt acceptabelt for alle, som have ønsket at faa forhøjet Arveafgiften, og jeg skal derfor indskrænke mig hertil, idet jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets Vedtagelse.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Det Lovforslag, der her foreligger, er ikke helt ud det samme Lovforslag, som vi vedtog i Fjor. Men heldigvis er det ikke gaaet dette Forslag, som det er gaaet dets Søsterlovsforslag, vi havde til Behandling for en lille Tid siden, og som handlede om en Stempelskat paa Vin m. m., men som i Aar er blevet til et Forslag om en Afgift paa Spiritus paa et andet Omraade. Dette Lovforslag blev nemlig helt omkalfatret i Landstinget. Saadan er det heldigvis ikke gaaet dette; man har i det hele taget i næsten fuldt Maal bevaret de Principper, der vare bærende for det Lovforslag, vi vedtog i Februar Maaned i Fjor. Man har bibeholdt Inddelingen i 4 Klasser efter Slægtskabsgraden, man har bibeholdt Princippet om stigende Afgift i Forhold til Arvens Størrelse, man har bibeholdt Bestemmelsen om at inddrage en hel Del Formueovergange, som nærmest have Karakter af Arv eller i hvert Fald ere beslægtede dermed, under Arvebeskatningen, og man har ogsaa bibeholdt Bestemmelserne om at forhindre, at ret mange Arvebeløb unddrage sig Beskatningen.

De Ændringsforslag, som i det hele forandre Forslaget noget, ere omtalte af den højtærede Finansminister og findes i § 2. Først har man, som omtalt, fraveget den stigende Ratebeskatning, som havde den Fordel, at Arveafgiftsprocenten steg ganske jævnt fra 1,000 Kr., hvoraf der svares 1 pCt., og op til de allerstørste Arvelodder. I Stedet derfor har man sat noget, som ganske vist er mere overskueligt for dem, der kun lidet give sig af med at læse Love. Man har indført en stødvis Forhøjelse, saaledes at Forhøjelsen falder i Spring, man har saa til Gængæld for at bøde paa Ulemperne derved ladet Stigningen foregaa med kun $\frac{1}{4}$ pCt. ad Gangen og derved undgaaet, at der praktisk set bliver noget egentlig paaklageligt i dette Forhold.

Mere Betydning har det selvfølgelig,

at man ikke har kunnet følge det Forslag, vi vedtog i Fjor med Hensyn til Afgiftsprocentens Størrelse. Man har indskrænket sig til en Stigning fra 1—3 pCt. i Klasse A og ganske den samme Stigning i de efterfølgende Klasser, medens vi i Fjor vedtog en Stigning, som kunde gaa meget nær op til 6 pCt., dog saaledes, at de fulde 6 pCt. aldrig kunde naas. Ikke desto mindre er dog den Stigning, her foreslaas, ret betydelig. For alle de smaa Arvelodder indtil 1,000 Kr. er den jo ganske den samme, nemlig 1 pCt., hvilket ganske svarer til den nuværende Lovgivning, og for Arvelodder mellem 1,000 og 6,000 Kr. kan man vistnok med Rette sige, at man ogsaa har bevaret gennemsnitlig den samme Afgiftsprocent som i vort Forslag fra i Fjor, men paa Grund af den stødvis Stigning, jeg nævnede før, fremkommer der jo nogen Ujævnhed. Man vil saaledes se, at paa Arvelodder mellem 1,050 og 1,300 Kr. er der en ganske ringe Forhøjelse i Sammenligning med Regeringsforslaget; det samme er Tilfældet for de Arvelodder, som ligge mellem 3,050 og 4,000 Kr., og det samme Forhold kommer igen en Gang til, nemlig for de Arvelodder, som ere mellem 5 og 6,000 Kr. Men, som sagt, Forhøjelsen er kun ringe og de mellemliggende Beløb have nogenlunde tilsvarende Nedsættelser, saa Forholdet vil i det hele være det, at for Arvelodder fra 50 Kr. — altsaa overhovedet det laveste, der kan beskattes — op til 6,000 Kr., vil der gennemsnitlig blive svaret samme Afgift som efter vort Forslag. Naar man kommer højere op, er der Nedsættelser, og det ligger ganske naturligt deri, at man ikke har kunnet gaa til saa høje Procenter. Resultatet af disse Nedsættelser er dog, saaledes som det allerede fremgaar af den højtærede Finansministers Udtalelser, ikke saa overvældende stort. Man har oppe i Landstinget beregnet det til at udgøre temmelig nær 400,000 Kr., og finansielt set har det altsaa ikke saa overmaade meget at betyde. I Sammenhæng med denne Ændring er det ganske naturligt, at man saa har nedsat Afgiften af den Arv, som tilfalder Staten, Kommuner, Stiftelser, Kirker o. lign. fra 12 pCt. til 10 pCt.

Af de øvrige Ændringsforslag er der ikke mange, jeg skal omtale. I § 5 er indsat en Bestemmelse om Arveskat af Livsforsikringer. Det vil mindes fra i Fjor, at der her i Salen var Sympati for, at i hvert Fald Livsforsikringer for mindre Beløb, som tilfaldt efterlevende ifølge Livsforsikring for afdøde, i Grunden burde